

عنوان مقاله:

ساختار ایلی حکومت های ترکمان و بی ثباتی سیاسی

محل انتشار:

دوفصلنامه تاریخ ایران، دوره 4، شماره 2 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسنده:

اسماعیل حسن زاده - استادیار گروه تاریخ دانشگاه الزهرا

خلاصه مقاله:

حکومت های قراقویونلو و آق قویونلو در طی حاکمیت خویش دچار بحران های سیاسی و نظامی عدیده ای شده بودند که از میان عوامل تاثیرگذار، ساختار قبیله ای اتحادیه از اهمیت زیادی برخوردار است. این مقاله با بهره گیری آزاد از نظریه تعارض و روش تحلیل علی و مقایسه ای نقش ساختار قبیله ای را در بی ثباتی سیاسی حکومت های ترکمان تبیین خواهد کرد. پاسخ بر این فرض استوار است که ساختار ایلی با ایجاد تعارض در ساحت های مختلف به ایل گرایی در سپاه، جناح گرایی در قبایل و قطب گرایی در اتحادیه دامن زده و با ایجاد تعارض در سه سطح، تعارض بین قبایل و سلطنت، تعارض درون اتحادیه ای، و تعارض درون قبیله ای، مانع پیوستگی قبایل با ساحت جدید قدرت متمرکز شده و زمینه های اقبال آنان را به شورش های شاهزادگی فراهم آورده است. بدین طریق حکومت ها در اوج قدرت توسط یک نیروی خارجی از هم می پاشیدند.

کلمات کلیدی:

قراقویونلو، آق قویونلو، ساختار ایلی، ایل گرایی، جناح گرایی، قطب گرایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1300266>

